

Poslednjeg dana 49. Trofeja Beograda, naše sudije su imale retku priliku da isprobaju sistem za međusobnu audio-komunikaciju koji ste imali prilike da vidite samo na najvećim odbojkaškim događajima. Zahvaljujući Odbojkaškom savezu Srbije, i kod nas je isprobana ova oprema, a utisci naših sudija izgledaju ovako:

Biljana Milinković:

Poštovani,
Pre svega želim da vam se zahvalim na ukazanom poverenju.

Čast i zadovoljstvo je učestvovati i biti deo organizacije kakva je naša.

Bilo je zaista jedinstveno i interesantno iskustvo koristiti sistem za komunikaciju između prvog i drugog sudije.

Mogu reći da zaista imam pozitivne utiske u vezi sa mogućnosti za komunikaciju između sudija.

Smatram da je sistem za komunikaciju koji smo koristili izuzetno pozitivan, jer omogućava da prvi sudija bude upoznat sa nekim situacijama i informacijama, sa kojima inače nije u prilici da se upozna, tačnije nije u mogućnosti da čuje.

Pre svega mislim na komunikaciju između drugog sudije i trenera (u situacijama kada trener pita za preostali broj tajm-auta, ili eventualnih prigovora ili neprimernog ponašanja), drugog sudije i zapisničara, kao i na eventualne opomene od strane drugog sudije upućene igračima u zoni za zagrevanje ili na klupi za rezervne igrače.

Kao prednost mogućnosti za komunikaciju između sudija, vidim i situacije u kojima drugi sudija želi da signalizira prvom sudiji neku grešku ili situaciju, a da to niko u hali ne primeti, ili da prenese neko nedolično ponašanje učesnika (ili neku drugu neophodnu informaciju), a može izbeći odugovlačenje igre u smislu prilaska prvom sudiji i razgovora sa njim.

Pored toga, nas dve smo imale dve situacije, u kojima je koleginica kao drugi sudija dosudila nedozvoljeni dodir mreže i nakon toga mi potvrdila o kom igraču se tačno radi. Takođe, imale smo i situaciju da je linijski sudija pokazao znak za loptu u autu, kada mi je koleginica rekla da je ispravan znak blok-aut.

Kao što su prvom sudiji značajne neke informacije od drugog sudije, tako smatram da drugom sudiji može biti značajna pomoć prvog, u smislu napomene da igrač/i ne stoje pravilno u zoni za zagrevanje, da je možda neka nepravilnost na klupi, da je kapiten izašao iz igre ili bilo koja druga informacija koju možda u datom trenutku drugi sudija nije u prilici da uoči.

Želim da posebno napomenem da nismo imale poteškoća sa zviždukom koji se čuje preko mikrofona, jer smo mikrofona postavile nisko ispod brade, pa nam zvižduk nije predstavljao nikakav problem.

Jedino što bih napomenula kao mogući problem, jeste da zbog neizbežnog pomeranja vilice, može doći do ispadanja slušalice iz uveta.

Koleginica i ja smo se dogovorile da samo u određenim situacijama, u kojima je to neophodno, komuniciramo veoma kratko i jasno, kako bismo izbegle moguće nesporazume.

Na samom kraju, želim da vam se zahvalim na prlici da sudim sa ovim sistemom komunikacije. Nadam se da će moj kratak izveštaj biti od koristi.

Sportski pozdrav!

S poštovanjem,

Biljana Milinković
(*od pre neki dan
nacionalni sudija*)

Katarina Jelisavčić:

... Dok pišem ovaj izveštaj utisci su još uvek sveži i samim tim teže ih je sumirati i preneti na papir. Meni je ove godine pripala ogromna čast i odgovornost da sudim, kao drugi sudija, utakmicu finala za omladinke. Koleginica mi je bila Milinković Biljana, sudija Druge lige. Finale su odigrale ekipe Beograd A i Stara Pazova. Za nas dve utakmica je bila po mnogo čemu specifična, ali najveći utisak na mene ostavila je upotreba audio sistema i prisustvo linijskih sudija.

Upotreba audio sistema ove sezone, na osnovu mojih saznanja, primenjena je na tradicionalnom novogodišnjem turniru u Bazelu i na Finalnom turniru CEV Lige evropskih šampiona 2014. Samim tim možemo da se pohvalimo da smo jedni od retkih koji su imali priliku da se u praksi sretnu za tim sistemom.

Dan uoči finala saznale smo da ćemo koristiti ovaj sistem na utakmici i osnovna dilema je bila kako će sve to izgledati. Sumnje su bile vezane za to da li ćemo mi uspeti da čujemo jedna drugu zbog buke i drugih dešavanja u sali, kako će zvižduk jednog sudije čuti onaj drugi, itd... I evo, nakon svega, mogu slobodno da kažem jedno sasvim neočekivano, naravno pozitivno, iskustvo.

Prvi i drugi sudija imaju nesmetanu komunikaciju tokom utakmice, dok delegat može da čuje njihovu komunikaciju, ali tek nakon pritiska na taster može se i on uključiti u komunikaciju.

Bez sumnje, u startu se postavlja pitanje kako je moguće komunicirati za vreme utakmice, jer najveći deo vremena pištaljka nam je u ustima?!?!.. Komunikacije tokom nadigravanja naravno da nema, ali u prekidima, ma koliko oni minimalni bili, moguće je signalizirati ili ukazati na nešto.

Pre svega, treba naglasiti da je jačinu zvuka moguće podešavati. Isto tako treba naglasiti da položaj mikrofona mora biti takav da ne bude blizu usta, već ispod donje vilice u visini vrata - samim tim sudijski zvižduk ne utiče na koncentraciju i obavljanje sudijskog "posla".

Odugovlačenje je svedeno na minimum i sve što je potrebno signalizovati je mnogo lakše. Pod ovim mislim: moguće je izbeći upotrebu "pomoćnih znakova" (za dvostruki kontakt, četvrto odigravanje ili kod nedozvoljenog kontakta sa mrežom, drugi sudija može vrlo jednostavno obavestiti prvog sudiju za broj igrača koji je načinio grešku, itd.).

Isto tako, prvi sudija vrlo lako prati radi drugog sudije i upoznat je sa komunikacijom drugog sudije sa trenerom ekipa ili zapisničarom. Samim tim, može da reaguje ukoliko dodje do određenog propusta u radu drugog sudije.

Moje iskustvo je pokazalo da se vrlo lako može navići na prisustvo ove sprave i da na odredjeni način doprinosi da se koncentracija sudijskog kolegijuma održi na visokom nivou.

Ukoliko se odobri upotreba ovog sistema u okviru takmičenja u našoj zemlji smatram da ce biti od velikog značaja, narocito u završnicama Kupa i Prvenstva Srbije.

S poštovanjem,

Katarina Jelisavčić, regionalni sudija

Natalija Todorović:

Drage kolegice i kolege,

Biću još jedna u nizu koja svoj izveštaj počinje tako što zahvaljuje sudijskoj organizaciji na pruženom poverenju i čast mi je što sam među prvima bila u prilici da učestvujem u novom vidu unapređenja suđenja. U pitanju je audio sistem koji je korišćen kao još

jedan vid komunikacije između prvog i drugog sudije. Koristile smo ga kolegunica Ana Kosi i ja na utakmici koja je odigrana za treće mesto na 49. Trofeju Beograda između ekipa Obrenovca i Sremske Mitrovice. Bane Jovančić bio je zadužen da nas ozvuči pred početak utakmice. On je, takođe, bio naš „mali glas u glavi“. Odnosno treća osoba koja je mogla da učestvuje u komunikaciji (to smo saznale tek po završetku prvog seta kada je i on uključio mikrofon i obratio nam se).

Moje lično mišljenje o audio sistemu promenilo se nekoliko puta od momenta kada sam saznala da ćemo ga koristiti do završetka utakmice. Prvo sam bila uzbuđena, ali i uzdržana, jer nismo znale ko će nas slušati, da li je možda bolje da neke komentare vezane za utakmicu, ipak ne podelim sa kolegincima, već zadržim za sebe. Prilikom ulaska u salu, čula su se šuškanja od strane predstavnika ekipa, i za njih je ovo bilo neobično, ali sigurna sam ne koliko za nas. U početku je audio sistem bio nešto što je odvlačilo pažnju, a kasnije tokom utakmice ispostavilo se da je jedno veoma korisno pomagalo. Mi smo uređaje uključile pre ulaska u salu, ali je moje mišljenje da ih treba uključiti tek po početku utakmice, jer je eho onemogućavao komunikaciju sa kolegincima kada stojimo jedna pored druge. Kao što napisah, za vreme prvog seta smo ga jako malo koristile, iz razloga što nismo znale ko nas sluša, a i doživela sam ga tada kao veliku nepoznanicu i nešto što, dok vas žulja stojeći u uvu, odvlači pažnju sa nekih detalja vezanih za utakmicu. Kada sam se u drugom setu „srodila“ sa aparatićem, počeo je da bude svrsishodan. U situaciji kada od bloka lopta pada blizu linije, a pogled mi je bio zaklonjen igračima, kolegunica Ana uzvikuje: „Dobra!“, i bez trenutka pauze i bez nedoumice dosuđujem poen, shvatam kako je to jedna od situacija u kojoj je ova „spravica“ odradila svoj posao. U istom setu ekipa Sremske Mitrovice je na samom početku seta iskoristila oba time out-a, o čemu je Ana obavestila trenera ekipe i mene. Međutim, pred kraj seta, trener, iz samo njemu znanog razloga, kreće da se približava drugom sudiji, znam da je iskoristio oba tajma, ali bolje ipak proveriti... Preko radio veze pitam Anu da li sam u pravu, samim tim i nju podsećam da bi moglo da dođe do neosnovanog zahteva. I još jedna situacija koja se sigurno neće ponoviti, ukoliko se uvede audio sistem u suđenje, jer on za takve situacije nije predviđen... U nekom momentu drugog seta, loš prijem ekipe iz Sremske Mitrovice i lopta završava na terasi, obraćam se „malom glasu u glavi“: „Mali, lopta za igru nam je ostala na terasi“, zatim čujem: „Stiže...“. Mnogo je 20 sekundi i lopta je već bila u posedu servera.

Na žalost, utakmica se igrala u dva dobijena seta i završila se rezultatom 2:0, tako da nismo imali dovoljno vremena (ni neobičnih situacija) da shvatimo koje su sve prednosti audio sistema, pa se nadam da ću imati još prilika da ih istražim. Nije bilo situacija da igrači prilaze sudiji iz bilo kog razloga (valjda smo bile na visini zadatka, ☺) ali to je sigurno još jedna situacija u kojoj je i drugi sudija odmah uključen u tok događaja i mišljenja sam da je to velika prednost. Tako i prvi sudija može čuti komentare koji članovi ekipa na klupi upućuju drugom sudiji.

Sve u svemu sasvim novo, i iz mog ugla gledanja potpuno pozitivno iskustvo. Nestrpljiva sam da pročitam izveštaje ostalih kolega koji su se takođe susreli prvi put sa audio sistemom i nadam se da će i oni imati uglavnom reči hvale.

U nadi da ću imati priliku da vam ponovo prenesem svoje impresije, pozdravljam vas.

Natalija Todorović
nacionalni sudija

P.S. Hvala kolegici Ani i „malom glasu u glavi“, koji su ovo iskustvo učinili nezaboravnim, jer ne mora baš sve da piše u izveštaju...

Ana Kosi:

Poštovane kolegice i kolege,

U Beogradu je igran 49. Trofej Beograda. Drugog dana turnira izašlo je delegiranje za završnicu u kojem sam bila delegirana za utakmicu za treće mesto u konkurenciji omladinki kao drugi sudija, a za prvog sudiju je bila delegirana Natalija Todorović.

Po završetku utakmica koje su se igrale drugog dana, sedela sam sa kolegicama u SC „Sport Eko“ kada nam je prišao Dejan Jovanović (predsednik UOSS) i saopštio da će sudije koje budu sudile u toj hali sutradan isprobati audio sistem. Takođe, rečeno je da ćemo pre utakmice dobiti sve instrukcije vezane za korišćenje. Nejasnoća je bilo sve do trenutka stavljanja „bubice“ i isprobavanja, jer je to ipak nešto sasvim novo, pogotovo na utakmicama koje sudim.

Izlaskom na teren shvatile smo da, apsolutno, sve što jedna od nas čuje ili kaže čuje i druga.

Zvižduk je bio taj koji nas je najviše bunio i šta će se tad dešavati, ali je i to brzo razrešeno i tup zvuk je jedino što se čuje u tom trenutku.

Početak utakmice počinje i otkrivanje pozitivnih strana audio sistema. Pomoćni znakovi i bilo kakva druga komunikacija nije bila potrebna, jer je svaku „kritičnu“ situaciju moguće reći, takođe i bilo kakvu informaciju je moguće reći delegatu ili drugom licu koje sluša (pored dve slušalice koje su konstatno u vezi postoji još jedna koja ima opciju uključivanja u razgovor pritiskom tastera).

Pored situacija koje se dešavaju u toku igre gde je potrebno da pomognemo jedna drugoj imale smo situaciju gde nam je bila potrebna pomoć jer je lopta kojom se igralo otišla na terasu i proces odlaska po loptu bio je ubrzan iz razloga što je kolega Branislav Jovančić koji nas je slušao tokom cele utakmice mogao brzo da reaguje i ako se nalazio izvan sale. Lopta je za par sekundi bila opet na terenu a igra nastavljena.

Nakon završene utakmice su utisci još bili pomešani, ali kada se sve sleglo i sada kada pišem ovaj izveštaj mogu reći da je jako lepo iskustvo i audio sistem je nešto što, po mom mišljenju, u svakom slučaju može pomoći da suđenje uznapreduje.

Htela bih još samo da se zahvalim UOSS na ukazanom poverenju i pruženoj prilici.

S poštovanjem,
Ana Kosi

